

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2014 în cauza penală privindu-l pe

Sîrghi Anatolie Pantelemon, născut la 06 februarie 1966, originar din or. Călărași, domiciliat în s. Costuleni, r-nul Ungheni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.05.2010 - 18.12.2013,
2. Instanța de apel: 15.01.2014 - 19.11.2014,
3. Instanța de recurs: 25.02.2015 - 05.05.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2013, Sîrghi Anatolie a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Sîrghi Anatolie a fost învinuit de faptul că, urmărind scopul dobîndirii ilicite a averii străine, din subsolul terenului din extravilanul s. Costuleni, r-nul Ungheni, care-i aparține cu drept de proprietate, fără a obține autorizația organelor abilitate și licența respectivă, a extras ilegal 3 848 m³ de nisip în următoarele circumstanțe:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 07 mai 2007, Sîrghi Anatolie a fost recunoscut vinovat în faptul că, în perioada lunii septembrie-octombrie 2006, presupunînd greșit că are dreptul de a exploata bogățiile subterane din subsolul terenului din extravilanul s. Costuleni, r-nul Ungheni, care-i aparține cu drept de proprietate, fără a obține autorizația organelor abilitate și licența respectivă, a extras samavolnic din subsolul terenului în cauză 552 m³ de nisip, adică a comis o infracțiune prevăzută de art.352 alin.(1) lit.c) Cod penal, însă în temeiul art.58 Cod penal a fost liberat de răspundere penală în legătură cu schimbarea situației.

Necătînd la aceasta, Sîrghi Anatolie, în perioada lunii mai 2007 pînă la 30 noiembrie 2007, cînd lucrările de extragere au fost stopate de către Inspectoratul Ecologic de Stat, la fel, fără proiect de execuție înregistrat, fără perimetru minier, fără act de transmitere a zăcămintelor avizat în modul stabilit, fără avizul expertizei ecologice de stat și proiectului de recultivare a terenului, precum și fără licența de extragere a zăcămintelor subterane de la zăcămintul „Costuleni”, a continuat intenționat să extragă ilegal nisip din subsolul terenului menționat.

Conform actului de investigare a zăcămintului de nisip „Costuleni” din 24.03.2009 volumul total de nisip extras constituie 4,4 mii m³, inclusiv 552 m³ pentru extragerea

samavolnică a căroră a fost condamnat. În așa mod, de către Sîrghi Anatolie intenționat au mai fost extrase 3 848 m³ de nisip.

Prin raportul de expertiză merceologică nr.0269305 din 03.02.2010, costul unui m³ de nisip a fost evaluat la prețul de 80 lei. Astfel, valoarea totală a nisipului extras constituie 307840 lei, inclusiv cheltuieli suportate la extragere în sumă de 69967 lei.

Ca urmare, statului i s-a cauzat un prejudiciu prin ratarea unui venit ce putea să constituie nu mai puțin de 237873 lei, ceea ce constituie un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

4. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care A.Sîrghi să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.191 alin.(5) Cod penal la 10 ani închisoare, invocînd că instanța nu a dat o apreciere corectă probelor acuzării, care confirmă faptul că inculpatul a comis delapidarea bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea sa, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari, și anume prin declarațiile reprezentanților părților vătămate D.Coadă și V.Ciornîi, care au declarat că cariera de nisip din extravelanul s.Costuleni a fost exploatată ilegal de către A.Sîrghi, în lipsa licenței de activitate, perimetrului minier, actului de transmitere a zăcămintului dat, fără proiect de execuție și avizul pozitiv al expertizei ecologice de stat; a martorilor V.Slonovschi, I.Panciu, V.Tcaci, M.Sudareva, M.Titoveț, V.Gornicenco, care au declarat că A.Sîrghi nu a deținut dreptul de extragere a nisipului din zăcămint, deși la inspectare se stabilise un volum impunător de nisip extras, redat în actele tematice; a martorilor N.Rudicov, M.Echim și Iu.Martîniuc, care au declarat că nisipul a fost extras în scopuri industriale și comerciale, cît și probele scrise - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.03.2009, cu planșa fotografică, actul de investigare a carierei de nisip din 24.03.2009, cu planul fotografic, Hotărîrea Curții de Conturi a R.Moldova nr.55 din 24.12.2009, raportul de expertiză merceologică nr.0269305 din 03.02.2010;

- instanța de apel nu a dat apreciere faptului că, în privința SRL „Alpinia” au fost evidențiați indici de practicare ilegală a activității de întreprinzător, însă a fost încetat parțial procesul penal, pe motivul lipsei componentei de infracțiune prevăzute de art.241 alin.(2) lit.f) Cod penal, din motiv că din practicarea ilegală a activității de întreprinzător nu a fost suplinit obiectul infracțiunii, și anume obținerea profitului în proporții mari așa cum prevede art.126 Cod penal, fiind stabilit un profit doar în mărime de 8200 lei, astfel că cantitatea de nisip realizată persoanelor fizice fără evidență și întrebuințată în scopuri personale depistată de membrii Comisiei responsabile în anul 2009, urma a fi pusă în sarcina lui A.Sîrghi, care abuziv s-a folosit de situația dată și, folosind tehnica acordată de SRL „Alpina”, cît și interpretînd eronat scrisoarea din 02.11.2006 eliberată cu caracter de recomandare de către ÎS „EHGeom”, fără informarea AGEOM, ilegal, fără a obține documentația juridică necesară, a extras nisip în volum total de 3848 m³, adică în sumă totală de 307840 lei;

- instanța a lăsat fără apreciere faptul că cariera de nisip din extravilanul s.Costuleni nu poate fi interpretată ca o carieră experimentală, deoarece conform Codului Subsolului, cercetarea geologică a subsolului se realizează doar de către specialiștii în domeniu, pe cînd extragerea nisipului se realizează numai în baza perimetrului minier și al licenței, astfel că de către A.Sîrghi au fost încălcate condițiile și scopul pentru care i-a fost repartizat sectorul de subsol în folosință, deoarece inculpatul nu a acționat în scopul exploatării substanțelor minerale din zăcămint, dar în scopul extragerii nisipului în scopuri comerciale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2014, a fost respins apelul procurorului, ca nefondat.

Instanța de apel, în temeiul art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, admițînd demersul procurorului, care a solicitat reluarea cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță, audiind reprezentanții legali a părții vătămate D.Coadă și V.Ciornîi, inculpatul A.Sîrghi și cercetînd probele scrise, a conchis că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului de sub învinuirea în baza art.191 alin.(5) Cod penal, pe

motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, reieșind din ansamblu probator al cauzei, care cert dovedește nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

La fel, instanța de apel a considerat că argumentele invocate de procuror în apel privind prezența probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către prima instanță, deoarece probele prezentate de partea acuzării, demonstrează în exclusivitate activitatea persoanei juridice SRL „Alpinia”, dar nicidecum nu dovedesc faptul delapidării averii străine de către inculpatul A.Sîrghi săvîrșită în proporții deosebit de mari, iar declarațiile martorilor acuzării I.Panciuc, V.Slonovschi, M.Sudareva, M.Titoveț, V.Gornicenco, V.Pali, nu conțin nici o probă care ar demonstra culpabilitatea lui A.Sîrghi în săvîrșirea infracțiunii imputate. Actul de investigare a carierei de nisip din 24.03.2009, potrivit căruia SRL „Alpinia” ar fi extras ilicit 4,4 mii m³ de nisip, adus ca probă de către partea acuzării, instanța l-a apreciat critic, pe motiv că a fost realizat de reprezentanți ai subdiviziunilor aflate în relații de colaborare sau subordonare cu Ministerul Mediului, care are calitate de parte vătămată în proces, și care au avut în diferite perioade tangență cu lucrările de explorare a zăcămintului „Costuleni”, și că această probă este combătută prin Raportul tehnic referitor la prospecțiunile inginero-geodezice la lucrările de calculare a volumului carierei din s.Costuleni, realizat de către SRL „Geoinfoproiect” în luna mai 2010, prin care s-a constatat că volumul total al excavărilor la cariera „Costuleni”, la situația din mai 2010, a constituit un total de 1705 m³, iar conform memoriului explicativ, acest volum include în sine nu doar nisipul, ci toate straturile suprafeței terestre.

Cît privește recomandarea de la ÎS „EHGeom” din 02.11.2006, prin care SRL „Alpinia” i s-a permis efectuarea lucrărilor de exploatare a zăcămintelor de nisip și utilizarea acestora în interesele comunității Costuleni, instanța de apel a conchis că înscrisul respectiv probează faptul că SRL „Alpinia”, cît și A.Sîrghi, nu au acționat ilegal atunci cînd au utilizat nisipul extras pentru construcția drumului din localitate, avînd o indicație a unui factor decizional, explicînd unde și sub ce formă a fost utilizat nisipul extras. Declarațiile inculpatului în sensul dat au fost confirmate prin declarațiile martorilor A.Iurceac, V.Mihăilă, informația nr.4243 din 24.05.2007 și procesul-verbal de control din 24.05.2007.

De asemenea, instanța a constatat că prin Ordonanța procurorului în Procuratura Ungheni, Marcel Grițunic din 14.04.2010, a fost încetată urmărirea penală în privința persoanei juridice SRL „Alpinia” în baza art.241 alin.(2) lit.f) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acesteia a componentei de infracțiune, astfel că tentativa acuzării de a-i atribui inculpatului A.Sîrghi, ca persoană fizică, responsabilitatea efectuării unor activități, săvîrșite de către o persoană juridică, este în contradicție cu principiul caracterului personal al răspunderii penale.

În concluzie, instanța de apel a conchis că, din circumstanțele cauzei și probele administrate pe dosar rezultă că nu a fost constată existența faptei infracțiunii de comiterea căreia a fost învinuit A.Sîrghi, deoarece toate acțiunile lui în contextul exploatării geologice a subsolului, au fost coordonate și efectuate în corespundere cu indicațiile organelor abilitate, care vin în coroborare cu restul dovezilor, reținînd în sensul dat și probele care confirmă faptul că de la cariera „Costuleni” extrageri de nisip se efectuau și de către populația din sat, din care motiv A.Sîrghi a sesizat organele de control, și anume Inspecția ecologică Ungheni, care a reacționat la sesizarea respectivă.

5. În recursul ordinar declarat de procuror, invocîndu-se temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază

soluția; incorectă este concluzia instanței de apel, care a menținut soluția de achitare a inculpatului, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deși conchide că probele prezentate de partea acuzării demonstrează în exclusivitate activitatea persoanei juridice SRL „Alpinia”, dar nicidecum faptul delapidării averii străine de către inculpatul A.Sîrghi, prin urmare, dacă instanța a ajuns la o astfel de concluzie urma să-l achite pe inculpat din motivul lipsei elementelor infracțiunii; instanța nu a apreciat probele la justa lor valoare și nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate în cauză în coroborare una cu alta, și anume declarațiilor reprezentanților părților vătămate D.Coadă, V.Ciornîi, martorilor I.Panciuc, V.Tcaci M.Sudareva, M.Titoveț, V.Gornicenco și tuturor actelor scrise, în rest, invocînd aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opiniile inculpatului și a reprezentantului părții vătămate expuse în referințe, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit conținutului recursului, procurorul critică decizia recurată invocînd temeiul de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs consideră că, în prezenta cauză, evident se constată erorile de drept invocate de recurent și în argumentarea poziției sale Colegiul penal, verificînd decizia atacată, constată următoarele.

Astfel, potrivit apelului declarant de procuror, unul din argumentele invocate este neaprecierea justă a probelor administrate pe caz de către instanța de fond.

Cu referire la decizia recurată, Colegiul constată că instanța de apel, la demersul procurorului a reluat cercetarea judecătorească potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunînd audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a reprezentanților părții vătămate D.Coadă și V.Ciornîi, a inculpatului A.Sîrghi și prezentarea bazei probante scrise.

Însă, instanța nu a redat în decizia adoptată conținutul declarațiilor inculpatului și a reprezentanților părții vătămate D.Coadă și V.Ciornîi, la fel și a unui șir de probe scrise, care au fost cercetate și consemnate în procesul-verbal, fără a le da o careva apreciere în coroborare una cu alta (f.d.164-165 v.4).

Mai mult, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei face trimitere la probele din dosar, concluzionînd că acestea nu confirmă vinovăția lui A.Sîrghi, precum și face referire la probele aduse de partea acuzării - declarațiile martorilor I.Panciuc, V.Slonovschi, M.Sudareva, M.Titoveț, V.Gornicenco, V.Pali, însă nu a descris conținutul acestora, nu a cercetat și verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludentei, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor. Totodată, instanța a respins demersul procurorului privind audierea martorilor V.Rusanovschi și Martîniuc, pe motiv că aceștia au fost audiați în prima instanță și nu este necesitatea de a fi repetat audiați, fapt ce contravine prevederilor art.414 Cod de procedură penală.

În contextual celor expuse supra, Colegiul penal, reținînd prevederile art.100 alin.(4) și art.101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor

administrare, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sînt supuse verificării atît datele de fapt, cît și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atît prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cît și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărîre este necesar nu numai de a face trimitere ori a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții, și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sînt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cît și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sînt apreciate după pertinenta, concludenta și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanța cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sînt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art.101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că prevederile legii procesual penale sus menționate nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului și pripit s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

Mai mult, reieșind din conținutul deciziei se constată că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror, deși acesta a invocat probe care, în opinia lui, confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate, cărora instanța nu le-a dat o apreciere justă, și anume:

- declarațiilor reprezentanților părților vătămate D.Coadă și V.Ciornîi, care au relatat că cariera de nisip din extravelanul s.Costuleni, a fost exploatată ilegal de către A.Sîrghi în lipsa licenței de activitate, perimetrului minier, actului de transmitere a zăcămintului dat, fără proiect de execuție și avizul pozitiv al expertizei ecologice de stat;

- declarațiilor martorilor V.Slonovschi, I.Panciu, V.Tcaci, M.Sudareva, M.Titoveț, V.Gornicenco, angajați și funcționari a instituțiilor geodezice din R.Moldova, care au declarat că A.Sîrghi nu a deținut dreptul de extragere a nisipului din zăcămint, deși la inspectare se stabilise un volum impunător de nisip extras, redat în actele tematice,

- declarațiilor martorilor N.Rudicov, M.Echim și Iu.Martîniuc, șoferi ai camioanelor ce transportau nisip din zăcămint, care au declarat că nisipul a fost extras în scopuri industriale și comerciale, iar ultimul a mai declarat că a transportat nisip, care era extras de A.Sîrghi din zăcămintul amplasat în afara satului, dar care face parte din extravilanul satului dat, și în perioada anului 2008 a transportat cu autocamionul aproximativ 20-25 m³ de nisip pe diverse adrese, costului unui m³ fiind realizat la 80 lei, banii îi achita în numerar soției lui A.Sîrghi, iar ultima pentru marfa livrată nu-i elibera nici factură de expediție nici bon de plată; că extragerea nisipului din zăcămintul dat se efectua de către persoanele angajate de A.Sîrghi, care a comunicat că este proprietarul acestui zăcămint de nisip, fiind vîndut diferitor persoane fizice și juridice,

- cît și probelor scrise - procesului-verbal de cercetare de la fața locului din 24.03.2009, cu planșa fotografică, actului de investigare a carierei de nisip din 24.03.2009, cu planul fotografic, Hotărîrii Curții de Conturi al R.Moldova nr.55 din 24.12.2009, prin care s-a constatat că în perioada auditată mai-septembrie 2007, SRL "Alpinia" a realizat nisipul extras în urma exploatării geologice fără a avea licență de activitate pentru genul de activitate, proiect de execuție înregistrat, perimetru minier, act de transmitere a zăcămintelor, avizul pozitiv al expertizei ecologice de stat și proiect de recultivare a terenului, raportul de expertiză

merceologică nr.0269305 din 03.02.2010, inclusiv și asupra celorlalte motive invocate în apel, descrise detaliat la pct.3 al prezentei decizii.

Instanța de recurs atestă că, motivele din apel trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, confruntându-le cu întreg materialul probator al cauzei. Temeiurile apelului expuse în pct.3 din prezenta decizie, de fapt, sînt fondul apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Nepronunțîndu-se asupra motivelor invocate de apelant, instanța de apel s-a redus la niște fraze generale, precum că argumentele invocate de procuror în apel privind prezența probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către prima instanță, și nu demonstrează vinovăția lui A.Sîrghi în săvîrșirea infracțiunii imputate, fără a stabili temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de procuror.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de apel s-a expus superficial asupra probelor administrate în cauză, fără a le analiza minuțios și detaliat în cumul cu probele prezentate de părți. Astfel, din textul deciziei instanței de apel se întrevede că aceasta a preluat aceleași motive ale sentinței, întemeindu-și soluția pe declarațiile inculpatului, neglijînd o mare parte din argumentele și probele prezentate de acuzare, în rezultat menținînd sentința primei instanțe.

În acest sens, Colegiul menționează că, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia că instanța de fond just l-a achitat pe inculpat, ea urma să dezvăluie această concluzie expunîndu-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, și invocate în apelul procurorului, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

La fel, în confirmarea învinuirii, procurorul ca probă a adus ordonanța de încetare parțială a urmăririi penale în privința persoanei juridice SRL „Alpinia”, din motivul lipsei în acțiunile acesteia a componentei de infracțiune prevăzute de art.241 alin.(2) lit.f) Cod penal, din care rezultă că în acțiunile persoanei juridice au fost evidențiați indicii de practicare ilegală a activității de întreprinzător, dar nu a fost suplinit obiectul infracțiunii, și anume obținerea profitului în proporții mai, reieșind din prevederile art.126 Cod penal, motiv ce a stat la baza încetării urmăririi penale. La acest capitol, instanța de apel a invocat că, probele prezentate de partea acuzării demonstrează în exclusivitate activitatea persoanei juridice SRL „Alpinia”, dar nicidecum nu dovedește faptul delapidării averii străine de către A.Sîrghi.

Sub aspectul vizat se atestă că, potrivit art.21 alin.(3) Cod penal, răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea persoanei fizice pentru infracțiunea săvîrșită. De fapt, intenția sau neglijența imputate unei persoane juridice sînt în realitate ale unor persoane fizice, orice decizie a persoanei juridice nefiind altceva decît decizia unor persoane fizice care au ajuns într-o poziție în care voința lor este considerată a fi voința entității colective.

De asemenea, Colegiul constată că instanța de apel, respingînd apelul procurorului, motivînd că prima instanță corect a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, *din considerentul că probele prezentate de partea acuzării demonstrează în exclusivitate activitatea persoanei juridice SRL „Alpinia”, dar nicidecum nu dovedește faptul delapidării averii străine de către A.Sîrghi săvîrșită în proporții deosebit de mari*, a lăsat fără apreciere și nu s-a pronunțat asupra motivului invocat de către procuror în apel, referitor la temeiul achitării indicat în dispozitivul sentinței care, în opinia acestuia, contravine descriptivului sentinței, și că ambele instanțe de judecată nu au respectat prevederile art.390, 394 alin.(3) Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul penal constată că instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, nu a soluționat cauza în conformitate cu prevederile legale, adică nu s-a pronunțat

asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror și hotărîrea contestată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, eroare de drept cuprinsă de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, deoarece eroarea dată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, avînd în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Coștaș, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui Sîrghi Alexandru și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 02 iunie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun